

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 324/21/5505-7
EEČ: 2-39-217-2022

Liptovský Mikuláš 15.03.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 14. 12. 2021 asi o 18.50 hod. sa pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcich vulgárnych nadávkach v spoločnej izbe rodinného domu s prideleným súpisným číslom XXXXX, nachádzajúceho sa v obci XXXXX, okres XXXXX vyhrážal bratovi XXXXX slovami: „Zabijem Ťa, už máš na mále, už máš krátku životnosť, ak chceš, zabijem Ťa.“, po čom sa postavil a natiahol rukou za brata smerom k stojanu na nože, pričom ďalej pokračoval vo vyhrážkach adresovaných bratovi slovami: „Zabijem Ťa, ale nie tak, že Ti dám nôž ku krku, ale ja ten nôž potiahnem a krk Ti podrežem.“, čím svojím správaním sa vzbudil v XXXXX dôvodnú obavu z realizácie vyslovených vyhrážok,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Hrádku uznesením zo dňa 14. 12. 2021, sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona a zároveň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol pre jeho spáchanie obvinenie XXXXX. Vydanie rozhodnutia odôvodnil primárne skutkovými okolnosťami plynúcimi predovšetkým zo XXXXX, jeho bratom, podaného trestného oznámenia a úradného záznamu spísaného členmi zasahujúcej policajnej hliadky.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe. Páchatel sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu, ako aj z v ňom založených dôkazných prostriedkov som zistil, že oznamovateľ trestného oznámenia v osobe XXXXX, brata obvineného, pri jeho výsluchu realizovanom povereným príslušníkom PZ dňa 04. 01. 2022 v procesnom postavení svedka – poškodeného uvádzal rozhodné skutočnosti prípadu diametrálne odlišne, než ako ním boli popisované pri podávaní trestného oznámenia. Kým pôvodne oznamovateľ trestného oznámenia, ktorý mal byť zároveň vo veci poškodeným, pri podávaní trestného oznámenia opísal priebeh skutkového deja zhodne s jeho vyjadrením v skutkovej vete rozhodnutia policajta o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, dodatočne pri výsluchu v príslušnom procesnom postavení, aj napriek osobitnému poučeniu v intenciách § 345 Trestného zákona o následkoch v podobe trestnej zodpovednosti v prípade krivého obvinenia konštatoval, že pôvodne uvádzal nepravdu a že si skutok v časti spôsobilej kumulatívne naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona, pre spáchanie ktorého došlo aj k vzneseniu obvinenia XXXXX, vymyslel. Keďže obvinený prakticky využil svoje zákonné právo na odopretie výpovede a ku skutku ako takému nevypovedal, v rozsahu relevantnom pre vedenie trestného stíhania proti jeho osobe však spáchanie skutku poprel, pričom k vyhrážkam, ktoré mali na adresu XXXXX z úst jeho brata XXXXX odznieť, nedokázal relevantné stanovisko zaujať ani jediný očitý svedok pomernej časti skutku XXXXX, dostala sa trestná vec obvineného do stavu absolútnej dôkaznej núdze. Nie je pritom bez prípadnej zmeny postoja zúčastnených dôvodné očakávať, že absolútnu dôkaznú núdzu sa podarí prekonať výkonom ďalších úkonov trestného

konania. Vyhodnotením všetkých zabezpečených dôkazných prostriedkov a z nich plynúcich dôkazov som potom dospel k záveru a presvedčeniu zároveň, že neexistuje zákonný dôvod pre ďalšie vedenie trestného stíhania proti obvinenému. Aktuálne je tak možné vo veci konštatovať výlučne existenciu verbálneho konfliktu medzi bratmi nespôsobilého osve kumulatívne naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre spáchanie ktorého je v nej nielen vedené trestné stíhanie, ale súčasne došlo tiež k vzneseniu obvinenia. Za vyššie popísanej dôkaznej situácie je zároveň potrebné ďalej uviesť, že nevyhnutná pozornosť bola tiež venovaná možnosti vybavenia veci postupom podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, v spojení so znením § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, avšak s negatívnym záverom. V tejto súvislosti je na mieste poznamenať, že používanie vulgarizmov medzi bratmi je bežné, zvlášť po požití alkoholických nápojov, čo potvrdil aj svedok XXXXX, pričom prokurátor, aj vo svetle aktuálnych zistení nedokáže v zákonom požadovanom rozsahu rozlíšiť, či vulgarizmy vo vzájomnej komunikácii dňa 14. 12. 2021 použil len jeden z bratov a ak áno, tak ktorý konkrétne.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností, vyhodnotiac všetky zabezpečené dôkazné prostriedky a dôkazy z nich plynúce v intenciách § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku, som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor